

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America
Since 1908
Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

„AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

NÉZZÜNK FEL JÉZUSRA! Zsidók 12,1–3

Korunkban valóságos harc folyik a figyelmünkért. Reklámcégek, közösségi médiafelületek, influenszerek és a szórakoztatóipar szereplői óriási összegeket fordítanak arra, hogy magukra vonják a tekintetünket, és minél tovább lekössék azt. Mindeközben szeretteink, családtagjaink, barátaink, munkatársaink, lelki vezetőink és számtalan mindennapi feladat is figyelmet kér tőlünk.

Könnyen azon kapjuk magunkat, hogy egyik dologtól a másikig sodródunk. Itt is megállunk egy pillanatra, ott is időzünk valamennyit. Vannak értékes találkozások, felemelő pillanatok, de sokszor csak felületesen és haszontalanul töltjük az időt. Közben pedig szinte észrevétlenül szétszóródik a figyelmünk – vele együtt pedig a szívünk is.

Ebben a figyelmünkért folytatott harc csatazajától hangos világunkban hangzik fel a Szentírás egyszerű, mégis életformáló felszólítása: **„Nézzünk fel Jézusra!”**

Talán még soha nem volt ennyire egyszerű ez az üzenet, mint napjainkban. Annyi minden verseng a figyelmünkért, hogy Krisztus könnyen háttérbe szorulhat az életünkben. Pedig egyedül ő az, aki nem önmagáért akarja magára

irányítani a tekintetünket. Nem elvenni akar tőlünk, hanem megajándékozni bennünket. Olyan életet kínál, amelyben megismerhetjük azt a teljességet, amelyre Isten eredetileg megteremtett bennünket.

A Zsidókhoz írt levél rövid felszólítása néhány fontos igazságra irányítja a figyelmünket.

NÉZZÜNK!

Figyelemre méltó, hogy az ige nem azt mondja: „Nézz fel Jézusra!”, hanem így szól: **„Nézzünk fel Jézusra!”**

Természetesen egyedül is kereshetjük Krisztus közelségét. Sőt, nélkülözhetetlen, hogy legyen személyes közösségünk vele. Ő akkor is lát bennünket, amikor senki sincs mellettünk, és örömmel fogadja azokat, akik csendben, egyedül keresik őt.

Mégis különleges ereje van annak, amikor együtt emeljük fel a tekintetünket.

Amikor látjuk, hogy nem egyedül járjuk a hit útját. Amikor megtapasztaljuk, hogy mások is ugyanarra a Megváltóra vágnak. Amikor egy gyülekezet, egy család vagy egy közösség együtt fordul Krisztus felé, az hatalmas lelki erőfor-

rássá válik.

Milyen áldott egy olyan gyülekezet, ahol nem egymás hibáit figyelik, nem a problémák körül forognak a gondolatok, hanem közösen Krisztusra szegeznek a tekintetüket!

Aki együtt néz Jézusra másokkal, megtapasztalja Isten gondoskodását lelki és testi értelemben egyaránt. Ahogy a zsoltáros írja:

„Mindenki várakozva néz rád, és te idejében adsz nekik eledelt.” (Zsoltárok 145,15)

NÉZZÜNK FEL!

Az ige nem csupán azt mondja meg, kire nézzünk, hanem azt is, merre nézzünk: fel!

Annyi minden húzza lefelé a tekintetünket. A megélhetés gondjai, a betegségek, családi terhek, veszteségek, bizonytalanságok és kudarcok könnyen lehajtják a fejünket.

Bunyan János *A zarándok útja* című remekművében szerepel egy ember, aki szüntelenül egy szemétdombot gereblyéz. Annyira leköti a figyelmét az előtte heverő szemét, hogy észre sem veszi a fölötte álló Krisztust, aki koronát tart a kezében számára.

RÁMA, 2026. július 5.

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GEZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Tördelőszerkesztő:
Óri Kulcsár Ibolya

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság a
mindenkori elnökség tagjai

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. ZSOLT DEÁK
 2306 David Ave.
 Parma, OH, 44134
 zsolt_deak@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX S. HOOLY
 1709 Moran Ave.
 Lincoln Park, MI 48146
 rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio, Pasadena, CA

Az Evangéliumi Hírnök és a Baráti Kör jelentése a 118. Közgyűlésen

Szeretettel köszöntöm a közgyűlés résztvevőit munkatársaim: *Fűr Béla és Anikó*, valamint *Óri Kulcsár Ibolya* nevében is.

Jeremiás próféta igéivel szeretném kezdeni beszámolómat (36,27-32) *"Így szólt az Úr igéje Jeremiához azután, hogy a király elégette a tekercset azokkal az igékkel, amelyeket Báruk leírt Jeremiás diktálása után: Végy elő egy másik tekercset, és írd rá az előbbi igéket mind, amelyek az előző tekercsen voltak, de elégette Jójákím, Júda királya! ... Jeremiás tehát elővett egy másik tekercset, odaadta Báruk őröknek, Nérijáj fiának, az pedig felírta rá Jeremiás diktálása után azokat a beszédeket, amelyek a Jójákím, Júda királya által elégetett iratban voltak. Sőt még sok más hasonló kijelentést is csatoltak hozzájuk."*

Isten Igéje élő és elpusztíthatatlan. Az olvasott történet a legjobb példa, de az elmúlt 2 évezred során is sok példa bizonyítja ezt. Isten maga gondoskodott róla, hogy leírják, megőrizték, eljuttassák másokhoz is üzeneteit. Ez maig is így van. Meglehetősen bonyolult folyamat végén itt van az Ó és Újszövetség a kezünkben. *Jeremiás, Báruk, Mózes, Máté, Pál, Guttemberg*, a bibliafordítók, biblia-kiadások sokasága, sőt a keresztyén folyóiratok, újságok is ebbe a folyamatba illeszkednek.

Az EH arra törekszik, hogy Isten Igéjét, az evangéliumot továbbítsa, mai, számunkra érthető nyelven és formában – egyszerűen, könnyen olvashatóan, ahogyan azt Isten *Habakuknak* meg is parancsolta (Hab 2,2). Az evangéliumot közvetítjük az igemagyarázatok, áhítatok, biztonságtételek, versek. Gyülekezeteink életéről rendszeresen beszámolunk – buzdítva ezzel másokat is a Krisztust követő életre és szolgálatra. Együttl össze is köt bennünket egymással, a jelentős távolságok ellenére is. Az egymás iránti érdeklődés, összefogás és szeretet a misszió egyik jelentős eszköze – az Úr Jézus szerint arról ismerik meg, hogy tanítványai vagyunk, ha látják, érzékelik, hogy nem csak testvérnek szólítjuk, hanem szeretjük, sőt segítjük is egymást. Lapunk jó eszköz abban is, hogy a szövetségünkön belüli rendszeres, évenként két céladkozást mindenki megismerhesse és csatlakozhasson ehhez a szolgálathoz. Ez is gyakorlati missziómunka.

Szövetségünk és gyülekezeteink életének bemutatása egyúttal a missziótörténet számára is nélkülözhetetlen forrásanyagot biztosít. Az idén 118 éves *Amerikai Magyar Baptista Szövetség* évtizedekkel ezelőtti életét az EH lapjairól ismerhetjük meg. Sajnos nincs meg minden szám, de így is az egyetlen olyan forrás, aminek segítségével misszióink régi és közelmúltja megismerhető. Ha valakinek volna otthon

ESEMÉNYNAPTÁR**HÁZAS KONFERENCIA**

Ráma, 2026. szept. 2-7.

A konferencia témája: A házasság megújulásának erőforrásai.

Előadók: Iván Imre és Gabriella,
valamint
Révész Lajos és Szilvia.

ŐSZI IFJÚSÁGI KONFERENCIA

New York október 9-11

EMABISZ ÉNEKCSOPORT

**vendég-szolgálat a gyülekezete-
 inben: október 6-21.**

**New York, Chicagó, Detroit,
 Cleveland, Torontó.**

**Az evangélikációs koncertek idő-
 pontjáért érdeklődjön a helyi
 lelkipásztornál, vagy a szervező
 Szűcs Dávid lp.-nál. 1(626)879-1475**

régi Evangéliumi Hírnök száma, ne dobja ki, hanem értesítsen róla engem, hátha éppen az hiányzik a gyűjteményünkől.

Internet

1997-ben indítottuk el az www.evangeliumihirnok.net honlapunkat, azzal a technológiával, amit akkor ismertünk. Dávid fiam segítségével készítettük el az alap rendszert, frissítését, bővítését pedig én végzem. 1997-óta minden számunk az Interneten is elérhető a saját honlapunkon. Ez a 30 éves technológia mára már teljesen elavult, ezért elhatároztuk, hogy felújítjuk a honlapunkat, mobil telefontal is könnyen elérhetővé, olvashatóvá tesszük. Mivel ehhez a szerkesztő már nem ért, külső segítséget veszünk igénybe ehhez az év során.

2014-től a Facebook-on is közzé teszünk a lapunkat, oldalanként. Nézettsége jelentős. Némelyik oldalra több ezren is rákattintanak.

Nyomatás

2024. júliusától Budapesten nyomtatunk 290 példányt, az Európai olvasók számára. Korábban már beszámoltam a postával kapcsolatos problémákról, ami e változtatáshoz vezetett. Ez a megoldás jól működik, és nem drágább, mint a korábbi. Itt 320-at nyomtatnak *Óri Istvánék*.

Olvasótábor

Olvasóink fele amerikai, másik fele tengeren túli. Fizessetek elő a lapot magatoknak, rokonoknak, barátaitoknak is! Sok jó evangéliumi újság elérhető manapság. Ez a 118-dik éve megjelenő lap *azért különleges, mert a mi saját lapunk*. Támogassuk továbbra is!

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

Baptista Tudástár

A Magyarországi Baptista Egyház honlapján belül (címe: www.baptist.hu), egy új kezdeményezés indult az elmúlt évben. A három nagyobb magyar baptista lapnak (*Békehiernök*, *Szeretet és Evangéliumi Hírnök*) külön helyet biztosítottak, azzal a szándékkal, hogy ott minden lapszám elérhető és kutatható legyen. Egyúttal más gyülekezeti, missziótörténeti emlékek megőrzésére is törekszik ez a „tudástár”, melynek vezetője *Balog László*. Elérhető lesz itt a szövetségünk másik, 10 évig létező lapja *„A Kürt”*, a clevelandi *„Ébresztő”* és *„Kegyelem”* számai, valamint a gyülekezeti bulletinjaink. Testvéreink engedélyt kértek e dokumentumok publikálására, amelyet szívesen megadtunk. A Baptist.hu -n belül a mi oldalunk linkje: <https://evangeliumihirnok.baptist.hu>

Az **International Baptist Theological Study Centre**-től is érkezett néhány hete egy hasonló kérés az *Evangeliumi Hírnök* számaira vonatkozólag.

Ujvári Anna, az amszterdami IBTS intézmény kurzus- és könyvtáros-adminisztrátora leveléből idézek néhány sort.

„Rendszeresen érkezik könyvtárunkba az Önök folyóirata, az Evangeliumi Hírnök, ami így elérhető amszterdami olvasótermünkben. Értékes baptista anyagként tartjuk számon.

Azért írok, mert Baptist Heritage Library-néven elkezdünk dolgozni egy digitális könyvtár létrehozásán is. A diákjaink nagy része külföldön él és a saját közösségében, saját kontextusában kutat. Szeretnénk őket azzal szolgálni, hogy összegyűjtjük és elérhetővé tesszük számukra az olyan baptista anyagokat, mint amilyen az Evangeliumi Hírnök is. Szeretnénk érdeklődni, beleegyeznenek-e abba, hogy a mi digitális könyvtárunknak is a részévé váljon. Ez esetben örömmel vennénk, ha a PDF-változatokat is elküldenék nekünk – lehetőleg visszamenőlegesen is -, amit így hozzá tudnánk adni a Baptist Heritage Library online kollekciójához... ingyenesen hozzáférhető gyűjtőhelyként működne, hogy világszerte segítse baptista kutatók munkáját...”

Kérésüket elfogadtuk és meglévő számainkat rendelkezésükre bocsátottuk.

Köszönjük mindkét internetes fórum ajánlatát, mely reménységünk szerint a magyar baptista misszió javát fogja szolgálni.

A „Baráti Kör” gyűjtése

Előfizetni itt a táborban is lehet, *Fűr Béla* testvérénél. Az éves támogatást a ma esti istentisztelet során fogjuk megkezdeni, amit majd postai úton is folytathatunk. *Miért gyűjtünk a lapra nyilvánosan?* Azért, hogy egyértelmű legyem mindenki, például fiataljaink előtt is, hogy ez a mi lapunk, aminek kiadását anyagi javainkkal is támogatjuk.

Herjeczki Géza szerkesztő

NÉZZÜNK FEL JÉZUSRA!

folytatás az 1. oldalról

Milyen könnyű magunkra ismernünk ebben a jelenetben!

Sokszor annyira lefoglal bennünket mindaz, ami körülöttünk történik, hogy szem elől tévesztjük azt, aki fölöttünk uralkodik. Olykor annyira elmerülünk problémáinkban, hogy már nem látjuk a Megoldást.

Ezért van szükség arra, hogy időről időre megálljunk. Elcsendesedjünk. Félretegyük a bennünket körülvevő zajt, és tudatosan felemeljük a tekintetünket Jézusra.

Péter apostol ezt írja: *„Minden gondokat öreá vessétek, mert neki gondja van rátok.”* (1Péter 5,7)

Nem azt igéri, hogy nem lesznek terheink. Azt igéri, hogy nem kell egyedül hordoznunk őket.

ÖRÜLJÜNK!

A levél írója azt is megmagyarázza, miért olyan fontos, hogy Jézusra tekintünk:

„...hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjete.” (Zsidók 12,3)

Ha csupán a világ eseményeit figyeljük, mindig találunk okot az aggodalomra, a csalódásra vagy a félelemre. Körülöttünk folyamatosan áramlanak a hírek, a vélemények és az ingerek. A túlzott képernyőhasználat és az állandó digitális jelenlét is hozzájárulhat ahhoz, hogy lelkileg kifáradjunk, nyugtalanná váljunk, sőt reménytelenség telepedjen ránk.

Ezért olyan felszabadító a Szentírás hívása: **nézzünk Jézusra!**

Aki Krisztusra tekint, az nem a körülményeitől várja a reménységet, hanem attól, aki ura minden körülménynek. Ő képes kiemelni bennünket a csüggedés mocsarából, és újra örömmel tölti meg a szívünket.

A zsoltáros erről így tesz bizonyosságot: *„Öröme derülnek, kik rátekintenek, nem pirul az arcuk.”* (Zsoltárok 34,6)

JÉZUS MA IS MEGLÁTHATÓ!

Micsoda örömhír, hogy Krisztus nem elérhetetlen! Aki őt keresi, megtalálhatja. Aki rátekin, nem marad ugyanaz az ember.

Ne engedjük hát, hogy bármi vagy bárki nagyobb helyet foglaljon el a szívünkben, mint a Megváltónk!

Menjünk ki a természetbe, és nézzünk fel Jézusra, keresve őt a teremtett világ szépségében! Nyissuk ki egyre gyakrabban a Bibliánkat, és merüljünk el Isten ígéjében, hogy meglássuk benne Krisz-

tust! Töltsünk több időt lelki testvéreink társaságában, és tanuljuk meg meglátni bennük Megváltónk arcát!

Ha Jézusra tekintünk, lelkünk megelégszik. Ha őrá tekintünk, gondjainkat rátehetjük az ő vállára. Ha *Krisztusra* tekintünk, a csüggedést reménység váltja fel, a fáradtságot új erő, a nyugtalanlás helyét pedig az ő békessége és öröme tölti be.

Ezért ne a szemétdombot nézzük, hanem emeljük fel a tekintetünket! Ne azt nézzük, ami lehúz, hanem azt, aki fel-emel! Ne a körülményeinket figyeljük, hanem Krisztust!

Nézzünk fel Jézusra!

Püsök Dániel

OLYAN SOK JÓ KÖNYV VAN

Tombol a nyár és végre van egy kis idő olvasni. Amit egész évben csak nézegetek a polcon, sóvárogva egy kis idő után hogy elolvashassam, azt most végre a kezembe vehetem.

Olyan sok jó könyv van és lemondóan veszem mindig tudomásul, hogy egy élet sem elég, hogy én a végére jussak és elolvashassam mindet, ami érdekel.

De azért -gondoltam- csak egy párat a nyári reggeleken, nyaraláson. Melyiket is a leszűkített keretből? Hasznosat vagy élvezetesebbet...?

Ahogy ott álltam a könyvespolc előtt csak egy gondolat járt végül eszemben.

(Most lehet, hogy néhányan beszűkültnek gondoltok, de nem baj.)

Egyetlen könyv az, amire igazán szükségem van ezen a nyáron: a Biblia - ami tkp 66 könyv igazából.

A Bibliám az, amiben minden bölcsességet megtalálok az élethez.

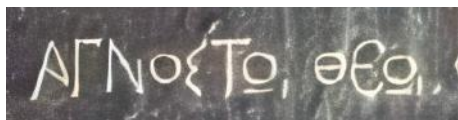
Amiben a legnagyobb örömök talál-
nak meg és a felfedezésének az izgalma néha nem hagy nyugton a széken ülni.

Kérdéseimre felelet, élő üzenet, ami reménységet, útmutatást ad. Mindig valami újat, akár ha ugyanazt a részt is olvasom.

Mert mögötte egy élő Isten van.

„Benne van a bölcsesség és ismeret minden kincse elrejtve” (Kolossé 2:3)

Petrikné Sáfrány Judit

Az Újszövetség kulcsszavai (7)

Θεός – Theosz

Miután az egyházi év körforgása alapján már esett szó Jézus Krisztus nevééről és méltóságjelzéseiről, majd pünkösdkor a Szentlélekről illetve Paraklétszról is, most nézzük meg a Szentháromság első személyét, az Istent jelölő görög szót.

A görög *theosz* jelentése: isten, Isten-ség, Isten. A pogány görög világban jelölhette az Olümposz isteneit, vagy kisebb istenségeket, olykor isteni rangú embereket vagy császárokat is. Csak érdekes-séggként jegyzem meg, hogy természeti jelenségek leírásakor is automatikusan utaltak egy-egy felelős istenségre, vagyis például az „esik az eső” kifejezésben a *theosz* Zeusz főistenre utalt. Földrengéskor a „megrendítette az isten” Poszeidónra utalt, vagy az „isten sugarai” (napsugarak) Hélios napistenre utaltak. Ez politeista, sokistenhívő környezetben természetes, mivel a természeti jelenségeknek megvoltak a maguk felelősei a mitológiában.

Rátérve a Bibliára, a héber Biblia görög fordításában, a Septuagintában leggyakrabban ezzel fordították a héber Elohim szót, a Jahve (JHWH) Mózes számára ki nyilatkoztatott istennevet viszont a Küriosz (ÚR) szóval adták vissza. Magának a Bibliának az ötödik szava a *theosz* szó a Septuagintában: „*Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet...*”

Az Újszövetségben kb 1300-szor fordul elő a *theosz* szó, és leggyakrabban az Atyaistenre vonatkozik.

János 17,3: „*Az pedig az örök élet, hogy megismernek téged, az egyedül igaz Istent.*”

IKorinthus 8,6: „*Mindamellett nekünk egyetlen Istenünk van: az Atya, akitől van a mindenség, mi is őérte vagyunk, és egyetlen Urunk van: Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is őálla-la vagyunk.*” Pál apostol itt átírja a héber Sömá-t (Halld Izrael...), olyan módon, hogy a *theosz* titulus az Atyára utal, a Küriosz pedig Jézus Krisztusra.

Jézus a kereszten így szólítja meg Atyját: „*En Istenem, én Istenem...*” (Máté 27, 46).

János 20,17-ben pedig így szól Jézus Mária Magdalénához: „*Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.*”

Az Apostolok Cselekedetei 17,23-25-ben Pál apostol Athénban így szól pogány hallgatóihoz: „*amikor bejártam és megtekintettem szentélyeiteket, találtam*

olyan oltárt is, amelyre ez volt felírva: AZ ISMERETLEN ISTENNEK. Akit tehát ti ismeretlenül tiszteltetek, én azt hirdetem nektek. 24Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami benne van, aki meny-nynek és földnek Ura, nem lakik ember-kéz alkotta templomokban, nem szorul emberi kéz szolgálatára, mintha hiányt szenvedne valamiből, hiszen ő ad minden-kinnek életet, leheletet és mindent.” Ez egy szép összefoglalás olyan emberek előtt, akik teljesen más világgéppel rendelkeztek, egyben hídépítés is Pál részéről – mert egy náluk található szokásból kiindulva az evangélium hirdetésére tér át hamar.

A *theosz* szót néhány fontos helyen Jézusra is alkalmazták az Újszövetségben, pl. Jn 1,1b: „*Isten volt az Ige*”.

János 20:28 Tamás hitvallása a Feltámadott Jézus Krisztussal való találkozás-kor: „*En Uram és én Istenem!*”

Róma 9,5: „*és akik közül származik a Krisztus test szerint, aki Isten mindenek felett: áldott legyen mindörökké.*”

Titusz 2,13: „*Várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését.*”

Zsidók 1,8-9: „*A Fiúról viszont ezt mondja: a te trónod, ó, Isten, örökké megáll...*” – azért különleges ez az igehely, mert az Atya nevezi a Fiút Istennek.

A *Theosz/ theosz* szó rengeteg más fogalommal kapcsolódik össze akár egybe-írt módon, s így az Istenhez való viszony kifejezésére is alkalmas: Istentől küldött, Istentől adott, Istentől kedvelt, istenfélő, Istentől gyűlölt vagy Isten gyűlölő, Istennel tusakodó, etc. Bizonyára mindannyiunk számára ismert a *theologia* szó – ez szó szerint az Istenre vonatkozó tudományt jelöli. Vagy például 2Timóteus 3,16-ban a „*teljes írás Istentől ihletett*” mondatban a theopneusztosz (szó szerint Istentől lehelt) összetett szó jelenik meg.

Sok vonatkozása van még a *theosz* szónak, ez a vázlatos áttekintés éppen csak a legfőbb mozzanatokot próbálta kiemelni.

Nemeshegyi-Horvát Anna

Címsor: *Agnoszto Theo - Ismeretlen Istennek* – kinagyítva az Athéni tábláról.

Kiolthatod szemem te: látlak,
Tömd be fülem, hallom szavad,
láb nélkül is kúszom utánad,
száj nélkül hívlak hallgatag.
Törd le karom, én átölelek
szívemmel mint egy csoda-kézzel,
fogd le szívem, lázas verőm ver,
s ha agyamat zúzod te széjjel,
véremre veszlek új erővel.

Rainer Maria Rilke
Kosztolányi Dezső fordítása

A KRÍZIS KRISZTUSA

Lukács 12,49-53

Sok ember olyan Jézust szeretne, aki megnyugtat, aki kisimít minden konfliktust, aki harmóniát teremt, és mindezt megvalósítja anélkül, hogy bármit is megzavarna abból, ami a békétlenséget okozza. De a mai igeszakaszban Jézus egészen más arcát mutatja. Itt nem a „kényelmes Krisztust”, hanem a *krízis Krisztusát* látjuk, aki ezt mondja a hallgatóinak: „*Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak a földre...*” Ez nem az a mondat, amit egy karácsonyi képeslapra szoktak írni.

Mit jelent ez a tűz? A Szentírásban a tűz az ítélet, a megtisztítás és Isten jelenlétének a jelképe. Amikor Isten megjelenik, ott nem marad minden a régi-ben. A tűz megmutatja, mi éghető, és mi maradandó.

Mi szeretjük a békességet és a nyugalmat. Jézus szerint annak ára van. Ő nem azért jött, hogy békén hagyja az ember szívét. Az Ő jelenléte leleplez. Felszínre hozza az indítékokat. Megmutatja, mi van a vallásosság mögött. A farizeusok számára ez a tűz fenyegető volt, mert a képmutatásukat érintette.

A tűz viszont nem csak pusztít, hanem *tisztít* is. Amikor Krisztus belép az életünkbe, nem vigaszt hoz először, hanem konfrontációt. Rámutat a bűzsze-ségünkre. Rámutat a rejtett bűneinkre. Rámutat az öngazultságunkra.

Jézus azt mondja: „*Mennyire szeret-ném, ha már lángolna ez a tűz!*” Ez nem kegyetlenséget jelent, hanem a megvál-tás sürgetését. Az igazság nem várhat örökké. Felszínre kell jöjjön, hogy a bocsánat érvényesülhessen és a békesség megvalósulhasson.

Kérdés: Engedjük-e, hogy ez a tűz megtisztítson minket?

Jézus rögtön hozzáteszi: „*Keresztség-gel kell megkereszteltetnem, és mennyi-re győtrődöm, amíg végbe nem megy!*” Ez a „keresztység” pedig a Golgota. Jézus tudja, hogy mielőtt az a tűz, amely képes megtisztítani a szívünket fellángolna, neki alá kell merülnie a szenvedésbe. A kereszt nem baleset volt, nem tragikus félreértés. Az volt az ár, amit a megtisz-tulásunkért Jézus megfizetett. És Ő elő-re győtrődött. Nem a szenvedéstől való gyávaság miatt, hanem a küldetés súlya miatt. A világ bűneinek terhe nehezedett rá.

Először tehát kereszt. Utána tűz. Elő-ször a megváltás. Utána az igazság tü-zében való megtisztulás. Jézus nem úgy hozta a tüzet a világra, hogy közben kí-vül maradt rajta. Ő maga emésztődött el a szenvedés tüzeiben azért, hogy mi ugyanabban a tűzben megtisztulhas-sunk.

Lukács János

Találkozás Észak-Amerikai Baptista testvéreinkkel

Az Úr kegyelméből lehetőségem volt találkozni az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség* testvériségével 2026 első júliusi hétvégéjén, ahová *Püskök Dániel* torontói lelkipásztor testvérem, a Szövetség elnöke hívott meg. Mivel hivatalos voltam a *Baptista Világszövetség* találkozója, ami 2 nappal később kezdődött, így örömmel fogadtam el a meghívást és együtt töltöttünk 3 napot az Ontario megyei *Rama*-ban, ahol a Szövetségnek saját tábora van.

Évről-évre ezen a remek helyen, Torontó óriási városától északra gyűlnek össze többször is, hogy ápolják a kapcsolataikat, közösen éljék meg a hitüket és élvezzék a környék szépségét. Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetségnek – amely a *Magyar Baptisták Világszövetségének* (MABAVISZ) is erős és elkötelezett tagja – 8 gyülekezete van, mindegyiknek saját lelkipásztora, nevezetesen egy a kanadai *Torontóban* (Püskök Dániel), hat az USA-ban, *Clevelandban* (Deák Zsolt), *Chicagóban* (Lukács János), *New York-ban* (dr. Gergely István), *Detroitban* (Hooly Sándor), *Veniceben* (Kulcsár Attila) és *Alhambrában* (Szűcs Dávid) illetve egy az ausztráliai *Melbourneben* (Horváth Ferenc). Három *nyugdíjas* lelkipásztoruk is a közösség tagja, *Veniceben* Kulcsár Sándor, *Detroitban* dr. Herjeczki Géza és *Alhambrában* Novák József. Nagy örömeinkre egy *teológus* is van, Árgyelán Miklós *New York-ból*, aki egy amerikai teológián készül a szolgálatra.

Ausztrál testvéreinket leszámítva minden gyülekezet nagy számban képviseltette magát és így erre a hétvégére – becslésem szerint – 200-250-en gyűltek össze. Nagyon ügyesen oldották meg, mert a hét elejétől ifítáboruk volt – közel 60 fiatal részvételével –, a hétvégén a gyülekezetek találkoztak, majd hétfőtől kezdődött a gyermektábor, 50 fő fölötti létszámmal. Ha már a gyülekezetek és a lelkipásztorok, presbíterek együtt voltak, ez jó lehetőség volt az éves közgyűlésük megtartására, a férfi és női körök találkozására, a fűvös zenekar közös gyakorlására és fellépésére egyaránt. Minden délelőtt és este dedikáltan

egy-egy csoport vezette és tematizálta az összejöveteleket, amiken a közösség egésze részt vett.

Nekem is lehetőségem nyílt szolgálni testvéreim között, egyrészt a férfiakkal töltöttünk együtt pár órát szombat délután, majd szombat este, az ifjúság estéjén én szolgálhattam Isten Igéjével. A hétvége tematikája a Zsidókhoz írt levélből a „Nézzünk fel Jézusra!” mottó alapján telt, amit 4 aspektusból vizsgáltunk meg, hogy mit jelent *hittel, várakozással, reménységgel és szolgálatkészséggel* megtenni ezt a felnézést.

Szabadidőben volt lehetőség fürdeni a táborral szemben lévő tóban, focizni, pihengetni, beszélgetni, élvezni a zsongást, ami megtöltötte a tábort. Július 4-én közös megemlékezést is tartottunk az *Amerikai Egyesült Államok 250 éves megalapítására* emlékezve, hiszen számukra ez a dátum a Függetlenség Napja.

Had írjak még pár sort a benyomásaimról. Felettébb jól esett az a megbecsülés és szeretet, amivel a testvérek fogadtak. Úgy sejtem, minden otthonról érkezett így látnak vendégül, és ennyire figyelmesek és nagyvonalúak vele, mint amit én is átélhettem. Igazi öröm volt megtapasztalni azt a családi, igazán testvéri légkört, ami az egész hétvégére jellemző volt. Látszott, hogy ez nem egy kötelezően kipipálandó esemény az évben, hanem valódi vágy van a találkozásra és öröm van az együttléteben, legyen az formális vagy szabadon töltött idő. Sok éneklés és dicséret, komoly igei üzenetek, imádságok, jó lelki beszélgetések, bátorítások, közös játékok és kikapcsolódás, nagyvonalú és bőséges, magyaros étkezések, a hazaszeretet és a magyarság megőrzésének számos mozzanata, de a helyi kultúra tisztelete és elfogadása is tetten érhető volt ebben a három napban. Számomra különösen értékes volt még az az idő, amit néhány lelkipásztor társammal tölthettem, és az ő helyzetüket, szolgálatukat, elhívásukat és fáradozásait megismerve láthattam jobban bele a mindennapi életükbe és a gyülekezetek dolgaiba.

Különösen figyelemre és tiszteletre méltó az a törekvés, hogy a kinti gyülekezetek legnagyobb problémájára hogyan keresik a megoldásokat. A fiatalok

megtartása, akiknek sokszor már kettős identitásuk van egy nagyon komoly kihívás, és jellemzően a párválasztás idején igen nehéz Krisztusban hívó, magyar, jó esetben baptista társat találniuk maguknak. De azért erre is akad példa és üdítő volt látni, milyen lelkesedéssel készült mindenki egy küszöbön álló mennyezőre. Mindenesetre egy jó példa még nem oldja meg a gondot, és örömmel veszik az imatámogatást e téren.

Még egyszer, innen is köszönöm a meghívást, a fogadtatást, a befogadást és az élményeket. Jó szívvel ajánlom mindenkinek, hogy ha teheti, látogassa meg az operencián túli testvéreket, vagy ha arra jár, keresse fel valamelyik magyar gyülekezetet, biztosan nem fog csalódní és áldást nyer, miközben jómagam is áldás eszközévé válik!

Téglási Lajos külügyi szaktitkár

AMERIKA 250 ÉVES

Caroline Savage ügyvivő hivatalosan is megnyitotta július 29-én az *"Amerikai álmom - Magyarok az Egyesült Államokban 1776-2026"* című kiállítást a *Magyar Nemzeti Múzeumban*. A tárlat a *Freedom 250* emlékévi programsorozatának részeként az Egyesült Államok fennállásának 250. évfordulóját ünnepli.

Beszédében *Caroline Savage* ügyvivő, azokról a személyes történetekről beszélt, amelyek összekötik Magyarországot és az Egyesült Államokat.

A történelmi tárgyakat, személyes történeteket és a magyar-amerikai közösség generációinak kiemelkedő eredményeit bemutató kiállítás a Magyarországról és az Egyesült Államok közötti tartós kapcsolatokat állítja a középpontba – *Kossuth Lajos* történelmi jelentőségű amerikai látogatásától kezdve egészen azoknak a magyar származású embereknek a hozzájárulásáig, akik meghatározó szerepet játszottak az amerikai kultúra, ipar, tudomány és sport fejlődésében.

Ne hagyjátok ki ezt a különleges kiállítást, amely november 1-jéig látogatható!

U.S. Embassy Budapest
Facebook oldaláról

IFJÚSÁGI TÁBOR - RÁMA, 2026. június 29 - július 5. SZOMBAT ESTE AZ IFJÚSÁG SZOLGÁLATAIVAL

Nagy élmény volt idén is részt venni az ifjúsági héten a Ráma táborban.

Minden nap volt egy csoportbeszélgetés, ahol megvitattunk egy pár kérdést, ami bevezette a napi témánkat. *Püsk* *Salomé* vezette a mi csoportunkat.

Kedden a *türelemről* volt szó. *Mózes* történetét tanulmányoztuk, aki 40 évet várt mielőtt Isten hívta, hogy vezesse ki a népet Egyiptomból. A csoportunkban kihangsúlyoztuk, hogy a türelem akkor kezdődik, amikor van időnk arra, hogy ne csináljunk semmit, csak gondolkodjunk, hiszen *Mózes* is akkor tanult türelmet, amikor 40 évig nagyon csendes életet élt, és nem csinált sokat, csak vihágyott az állatokra.

Arról is tanultunk, hogy a nehézségek idején fontos, hogy Istenhez fussunk, különben el vagyunk veszve. Látjuk ezt *Mózes* életében: amikor észrevette, hogy a népe szenved, és nem Istenhez fordult ezzel az aggodalmával, akkor megölt egy egyiptomi férfit. Elrontotta az életet, mert nem volt türelmes, és mert nem fordult Istenhez.

Szerdán a *szelídségről* elméltünk *Dávid és Jonatán* történetén keresztül. A barátságukon keresztül azt láttuk meg, hogy milyen az, amikor másokat jobban szeretünk, mint magunkat.

Azt is megértettem, hogy szelídek lenni azt jelenti, hogy Isten első az életben, utána mások, és végül önmagam. Az egyik lány mondott valamit, ami megmaradt bennem: *"Jesus, Others, Yourself"*. Ha a három szó első betűjét összetesszük azt a szót kapjuk, hogy **JOY**. Ez mutatja azt, hogy ha szelíd életet élsz, akkor leszel igazán boldog!

Beszéltünk a *alázatosságról* is, arról hogy az alázatosság azt is jelenti, hogy hiszed, hogy Istennek a terve jobb, mint a tied! Mivel *Jonatán* alázatos volt, el tudta fogadni, hogy ő nem lesz király, és meg tudta óvni magát az irigységtől és *Dávidot* a veszélytől.

Hálás vagyok Istennek, mert sok hasznos dolgot tanultam, és kíváncsi vagyok gyakorolni is ezeket a dolgokat.

Püsk Debóra

Youth Camp RAMA 2026. Becoming a Person of Courage, Patience, Gentleness, and Peace

Bravery and obedience

God showed what bravery was through Gideon's life when he demonstrated that manly power means nothing when you have God's power on your side. By trusting and obeying God's plan, Gideon with God's help defeated the Midianites.

I learned that if we trust and obey in God's plan then we should not fear what the world throws at us.

Mark Argyelan

Our small group was led by Salome and I just want to start out by saying she did a great job of explaining everything and answering any questions we had, and I feel like I can speak for everyone when I say I felt very comfortable asking questions or going off on rabbit holes and talking about other topics so thank you Salome for this week.

On Monday we spoke about courage and the story of Gideon when he had to create an army to fight the Midianites. The first thing I wrote down is that courage is not the same thing as fearlessness, and that actually a lot of the time a courageous person starts off by being fearful. *Another bullet point I had was that God doesn't call the qualified, he qualifies the called*, and then something Cynthia brought up that I took away was this mindset where you take your "what if" mindset and change it into an "even if" mindset. So, changing that fearful "what if" mindset from thinking "what if this thing happens" to make it "even if this thing happens to me God is with me and if he brought me into it he will bring me out of it".

Thursday we talked about steadfastness and the story of Paul and Silas in prison, and the first question that was asked was "how could Paul rejoice while suffering?" and, it was just because he was so incredibly steadfast, and so firm in his faith that he knew God was with him always; he knew there was a reason that he was put in prison; he knew he wasn't alone; and at that moment he chose his faith over his feelings and I feel like that is a very great thing to look up to and I would love to be that steadfast in my faith.

The second question talked about prayer and while we talked about prayer Salome brought up this saying that the teacher is silent during tests, and it may seem like Jesus gets silent but he never leaves us.

And lastly there was a question on what anxieties we need to surrender and I feel like a big anxiety of mine is my future and how it will turn out, and Salome said a great way to give this up is to give up our need to control and to trust God entirely. Thank you for your attention and I hope this encouraged you.

Dora Bencze

This week we learned about several topics, starting with courage, patience, gentleness, and steadfastness. We did this by looking at the examples of Gideon, Moses, David and Jonathan, and Paul and seeing how Christ helped each of them exhibit these virtues despite them experiencing doubts or obstacles. We discussed how we can grow in each of these virtues and how through God's timing and grace, we can *become more Christ-like* and grow as individuals, even if we are struggling with any one of them.

Mark Kerekes

I would like to thank everyone for praying over the youth and this week. I had a great time during the week. In the morning we gathered in small groups, and in the evening, we heard about courage, peace, patience and gentleness. I learned the Lord gives us patience and *He often prepares His servants through seasons of waiting*. I also learned that doing good in a bad time and doing bad in a good time are the same thing and waiting for the Lord and trusting his good plan is the most important. I am thankful to everyone who prepared for the week, the youth leaders and chefs in the kitchen that made sure we were all taken care of. With all the great conversations, food and games, Rama youth camp was an unforgettable time.

Elizabeth Kulcsar

This year's Rama Youth Camp was truly a blessing! As we prayerfully prepared for this youth week we were surprised to find that we had about 60 campers who signed up this year.

This was the most we had ever had in recent memory. Growing up, there were times when older church members had reminded me that the success of an event was never about the number of people that showed up, but our heart for serving the Lord. After all, it isn't us, but the Lord who can change people's hearts and save them through His son Jesus! We were very grateful to have *Pastor Huli* from Detroit spend the week with us sharing the word. Each day was focused on a virtues or quality that the youth had shared they wanted to learn more about. One that particular stuck out to me this week was the topic of **Gentleness and Kindness**. Modern society might try paint those who are gentle as being weak, but God's word paints a different picture. Gentleness is surrendering your strength to God for His purposes. Jonathan's life was used as an example of gentleness. Although he was the prince of Israel and had the full rights of a future king, knowing God's plans with David, he surrendered all that he had, stripped himself and gave even his royal robe to his friend David. It was very humbling to be reminded that that's exactly what Christ did for us as well. He stripped himself of all His heavenly splendor and majesty, and came down to earth in the form of a human that he might bring us eternal life! *May we all learn to be gentle like Christ, in surrender our will to His!*

Bence Weisz

A 118. közgyűléses hétvége képeiből. A 66 éves Ráma Tábor bejárata / Az ifjúság vezetői / Férfi és női kórus / Nézzünk fel Jézusra! - elnöki buzdítás / Ó, én várom az Urat! - közösenek / A fúvós-zenekar a tábori megnyitón - Amerika 250 éves / Úrvacsorai istentiszteletet - szolgálattelvők és a hallgatóság vasárnap délelőtt

GYERMEKTÁBOROZÁS - RÁMA, 2026. július 6-12.

Különleges élményben volt részem július elején Rámai gyermektáborban, ahol az egyik csoportot taníthattam immáron harmadik éve. A torontói *Kulcsár Ibolya* testvérnővel együtt éltük át ennek a hétnek az élményeit és kihívásait; végtelen áldás volt számomra vele ismét minden energiánkat és lelkesedésünket összevonva, egy csapatot alkotva foglalkozni a gyerekekkel. A csoportban kilencetől tizenkét éves gyermekek kerültek, és idén úgy alakult, hogy egy csak fiúkból álló csapat jött össze, ami nem volt nagy gond, hiszen két fiú anyukája vagyok. Egy kis plusz kihívás erre az évre az volt, hogy kaptunk két kizárólag angolul beszélő gyermeket is, de megoldottuk; egy korszerű fordító alkalmazás segítségével két nyelven adtuk át a tananyagot.

Nagy izgalommal láttam neki a készenléadásnak, hogy vajon a Jó Isten mit tartogat nekünk erre a hétre. Sok töprengés és imádkozás után a „*krisztusi jellemvonások*” téma ragadt meg magával. Öt nap alatt öt különböző keresztény vonást vettünk szemügyre, mint például a hűség, könyörületesség, bátorság és hasonlók. A napi lecke egy bibliai történeten alapult, majd közösen megbeszéltük, hogy a személyes életünkben hogyan szeretnénk változni és jobban hasonlítani Jézusra ezen a téren.

Elgondolkodtató volt látni a gyerekek mély magukba-tekintését és őszinteségét a hibáik és kihívásaik kiékelése során. A nap végén lehetőséget adtunk arra, hogy a gyerekek önkéntesen aláírassanak egy kis ígéretet, mely szerint a napi jellemvonásban törekednek majd előrébb jutni, fejlődni.

Persze a tanulás dúsítva volt számos kézműves foglalkozással is, melyet szeretett barátnőm, *Kulcsár Ibolya* vállalt és vezetett le nagy lelkesedéssel a napi témához alkalmazkodva. Kreativitása magával ragadta a gyerekeket, és öröm

volt figyelni, hogyan bontakoznak ki még azok a fiúk is, akik eleinte kevésbé rajongtak a kreativitás miatt. Fontos helyet kapott minden nap a heti aranymondás ismételése, nem utolsósorban pedig lehetőség volt arra, hogy újabb és közkedvelt vasárnapi iskolai énekekkel is megismerkedjenek a fiúk.

Természetesen a délutáni program elmaradhatatlan része a Simcoe tóban folytatódott, amit mindig nagy lelkesedéssel várt a csoport apraja-nagyja.

Köszönjük a Jó Istennek, hogy gyönyörű napsütéses nyári táborral ajándékozott meg, és kisebb betegségek, gyengélkedések ellenére is mindvégig tenyerén hordozott bennünket.

Hornyák Noémi

Újra eltelt egy gyerekhét a Rama táborban. Gyönyörű idővel és egy nagyszerű közösséggel áldott meg bennünket az Úr. Idén is a legkisebb gyerekekkel, a 0–5 éves korosztállyal foglalkoztam. Nagyon hálás vagyok hogy egy segítőt is lehetett ezen a héten *Kata* személyében aki Erdélyből jött egy pár hetet Kanadában tölteni.

Ebben az évben a víz volt a heti témánk. Reggelként mindig egy bibliai történetet dolgoztunk fel, délután pedig egy olyan természeti témát vettünk, amely kapcsolódott a reggeli történethez.

Az első napon a teremtés történetéről tanultunk. Megbeszéltük, hogy Isten a szavával megteremtette a vizet és minden élőlényt, amely benne él. A gyerekek gyurmából vízi állatokat készíthettek, de azt is megtanulták, hogy az alkotásaikat nem tudják életre kelteni, mert egyedül Isten tud életet adni. Mivel a tábor a tónál volt, délután közelebbről is megfigyeltük a tó élővilágát. Tanultunk a békák életciklusáról, közelebbről megvizsgáltunk egy kis halat, és

kincskereső játékot (scavenger huntot) is szerveztünk, ahol a gyerekeknek különböző tóparti dolgokat kellett megtalálniuk. Természetesen a legjobb program a tóban való úszás volt, amire szerencsére sok lehetőségünk adódott.

Nagyjából ebben a ritmusban telt el a hét. További bibliai történeteink voltak: Noé bárkája, az Egyiptomból való kivonulás és a Vörös-tengeren való átkelés, Jónás története, valamint Jézus lecsendesíti a vihart.

Többször kézműveskedtünk, színeztünk, gyurmáztunk, kísérleteztünk (például azt vizsgáltuk, hogyan működnek a felhők), és játszottunk vízzel. Még egy habléányos születésnapon is részt vehettünk a kicsikkel, ahol egy izgalmas kincskereső (treasure hunt) is végigcsináltak.

A heti aranymondásunk ez volt: „*Gondoskods a földről, megöntöződ*” (Zsoltárok 65:10). Ebből a megöntözésből kapunk ivóvizet, a növények növekedni tudnak, a kertünk termést hoz, az állatok ihatnak, nyáron a tóban úszhatunk, télen pedig szánkózhatunk és korcsolyázhatunk. Isten annyi áldást ad nekünk az eső által! Ezt a gondviselést a héten mi is megtapasztalhattuk, hiszen kaptunk egy esős napot is.

Idén is egy nagyon aranyos kis csoporttal lehettem együtt. Sokat nevettünk, és öröm látni, hogy évről évre visszatérnek a gyerekek, és milyen szép kis barátságok alakulnak ki közöttük.

Szabó Erika

TITKÁRI BESZÁMOLÓ

Szeretettel köszöntöm a 118. Közgyűlés minden résztvevőjét az Úr Jézus Krisztus nevében! Az idei évben is nagy bátorítást jelent számomra a 2 Korinthus 12:9. verse: *„Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el. Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtlenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem.”*

Egyik legkedvesebb énekünk második sora így hangzik: *„Nem az erőm, a Te erőd...”* Különleges áldás megtapasztalni, amikor nem az emberi erőlködés érvényesül, hanem Istenünk csodálatos hatalommal munkálkodik, mi pedig csak ámulva szemléljük cselekedeteit és magasztaljuk Őt ezért. Az elmúlt év során is számtalanszor átélhettük ezt gyülekezeteinkben és Szövetségünkben egyaránt.

Titkári szolgálatom végzése közben az Úr különös módon szívemre helyezte fiataljainkat, akiket az Ő kegyelméből kaptunk gyülekezeteinkben. Továbbra is meggyőződésem, hogy Szövetségünk egyik legfontosabb feladata a következő generáció felnevelése és támogatása a szolgálatban. Nem csupán azt szeretnénk, hogy fiataljaink megmaradjanak közösségeinkben, hanem hogy valóban otthonra találjanak és kibontakozhassanak, velünk együtt munkálkodva Jézus Krisztus Nagy Misszióparancsának engedelmeskedve.

Régi adósságunk az Úr előtt, hogy gyermekeink és unokáink felé is nyitottak legyenek gyülekezeteink és egész Szövetségünk. Küldetésünk nem csupán az első generáció felé szól. Hálát adunk azért, hogy ezt a szolgálatot Isten kegyelméből végezhetjük, ugyanakkor készen kell állnunk azok befogadására és megszólítására is, akik már az új hazában születtek. Tudjuk, hogy saját erőfeszítéseink ehhez önmagukban nem elegendők; a Szentlélek vezetésére és áldott munkájára van szükségünk ebben is.

Másik kiemelt feladatunknak továbbra is a szórványmisszióban való megerősödést látom. Szükség van új misszió állomások létrehozására és új gyülekezetek plántálására, különösen az Egyesült Államok déli államaiban és Kanada nyugati részén, ahol jelentős számú magyar él, és egyre több testvérünk telepszik le.

Ehhez szükséges lenne felmérnünk, hol élnek olyan testvéreink, akik saját lakóhelyük környezetében a misszió bá-zisai lehetnének. Jó lenne tudnunk, hol vannak olyan családok és kisebb közösségek, amelyek nyitott szívvel fogadhatják az Istent kereső honfitársainkat. Így az Úr kiterjeszthetné első generációs misszióinkat is. Ennek érdekében hasznos lenne missziós szolgálócsoportokat szerveznünk (leginkább fiataljainkból), amelyek egyaránt erősíthetnék meglévő gyülekezeteinket és a szórványban élő testvéreket.

Természetesen gyülekezeteinkben is szükség van a további növekedésre. Hálát adunk azért, hogy ennek jeleit több helyen is örömmel láthatjuk. Lelkipásztoraink, gyülekezeti vezetőink és szolgálatttevőink nem kis áldozatokat vállalva munkálkodnak azon, hogy Isten megváltott népe éljen és gyarapodjon ezen a földrészen, a magyar közösségek között is. Ezért egyedül az Uré a dicsőség. Amikor tehát rátérek gyülekezeteink helyzetének ismertetésére, semmiképp sem a saját erőnkkel szeretnénk dicsekedni, hanem bizonyosságot akarunk tenni az Úr kegyelmének erejéről, amely rajtunk, Észak-Amerikában, magyar nyelven szolgáló hívőkön is megmutatkozik.

Alhambrában áldott évet zártak testvéreink. Otthont adtak az évközi gyűlésnek, amelyet Szűcs Dávid lelkipásztor beiktatási ünnepélyével kötötték össze. Új látogatók érkeztek, és egy házaspár kérte felvételét a gyülekezet tagjai közé. Továbbra is hűségesen szolgálnak a magyar közösség felé.

Chicagóban a rendszeres istentiszteleteket interneten is közvetítik, a hétközi bibliaórákat pedig online tartják meg. Számos vendéget fogadtak, szeretetvendégségeket szerveztek, és jó kapcsolatot ápolnak a társegyházakkal, valamint a magyar főkonzulátussal. A Puskás család érkezésével négy fővel gyarapodott a gyülekezet, és gyermek bemutatásuk is volt az elmúlt évben.

A Clevelandi Gyülekezet hét taggal növekedett. Házasságkötést és gyermekáldást ünnepelhettek. A fiatalokkal való foglalkozás, az énekkari szolgálat és az imaház felújítása egyaránt szépen halad. A gyülekezet békességben és egységben szolgál.

Detroitban a gyülekezet aktív és élő, szolgáló életet folytat, különösen a szövetségi és ifjúsági munkában vállalva jelentős szerepet. Imádkoznak megtérőkért, új családokért és szolgálattevőkért. Menyegzőjük is volt Nagyváradon, és örömteli látni, ahogyan egyre több fiatal kapcsolódik be az istentiszteleti szolgálatokba.

A Melbourne-i Gyülekezet, bár kis létszámú, hűségesen megtartja alkalmait, amelyeket online is közvetítenek. Vendégül látták a Magyarországi Baptista Egyház vezetőit: Papp Jánost és Téglási Lajost, szeretetvendégségeket tartottak, illetve húsvétkor és karácsonykor meglátogatták ének-zenei szolgálataikkal az Árpád Idősek Otthona lakóit. A fiatalok jelentős szerepet vállalnak a zenei és technikai szolgálatokban.

New Yorkban is áldott évet éltek meg testvéreink. Gyermekáldásban részesültek, több missziós projektet támogatnak, és a gyülekezet fennállásának 120. évfordulóját ünnepelte. Ifj. Árgyelán Miklós testvér pedig megkezdte teológiai tanulmányait Louisville KY-ban.

A Torontói Gyülekezet sokrétű és áldott szolgálatot végez, miközben továbbra is ébredésért, megtérésekért és a fiatalok lelki megújulásáért imádkozik. Az erősödő, gyarapodó közösség az elmúlt év során több örömteli alkalmat és ünnepet élhetett át; tavasszal menyegzőt is tarthattak. Elkészült a Ráma Tábor vízrendszereinek korszerűsítése, és már készülnek a nyári táborokra, valamint a szeptemberi házaskonferenciára.

Venice-ben továbbra is rendszeres magyar nyelvű istentiszteleteket tartanak a Nyitott Biblia Gyülekezetben, miközben aktív missziós munkát végeznek a floridai magyarság körében. Tavasszal bemelegítési ünnepet tartottak, ifjúsági konferenciát szerveztek, és továbbra is havonként megtartják ökumenikus Istentiszteleteiket a Magyar Házban.

Hálát adunk az Úrnak gyülekezeteinkért. Tudjuk, hogy nem a mi kezünkben van a misszió sorsa és Szövetségünk jövője, hanem Annak a drága, átszegezett kezében, Aki végtelen hatalmával hordoz és megtart bennünket.

Végezetül szeretnék röviden beszámolni titkári szolgálatom néhány fontosabb eseményéről is. Szövetségünk hivatalos bejegyzése továbbra is rendszeresen megújításra kerül a hatósági előírásoknak megfelelően. Az évközi gyűlés jegyzőkönyvei rendben elkészültek, csakúgy, mint a Bizottságok 2025–2026. évi munkájáról készült Közgyűlési Jegyzőkönyv. Időben ki lettek állítva a szükséges igazolások, ajánlások és meghívások. A point personok hűségesen sáfárkodnak Szövetségünk anyagi javaival.

Továbbra is rendszeresen tartjuk a kapcsolatot a MABAVISZ tagszövetségeivel, valamint az „otthoni” és az „ithoni” közösségekkel egyaránt, segítve őket missziói küldetésük betöltésében.

Ha valami jót tudott elérni az Úr velünk, bennünk és általunk, azért egyedül Ővé a dicsőség.

Hooly Sándor szövetségi titkár

AZ ISTEN SZERINTI FÉRFI

1. Hol vagy, Ádám?

Ádám teremtésének történetét a Vatikánban található Szixtusz-kápolna mennyezetfreskója is megörökíti. A bűnbeesést követően Isten feltette azt a kérdést, amely azóta sem hagyja nyugodni az embert: „Hol vagy?”. Ádám azért nem volt a helyén, mert engedetlen volt Isten akaratával szemben, és nem azt tette, ami a feladata lett volna.

A férfi azt a feladatot kapta, hogy művelje a kertet (dolgozzon és szolgáljon), valamint, hogy őrizze is azt (megvédje és megtartsa). A teremtésor kapott feladat ma is érvényes. A férfi akkor tölti be küldetését, ha dolgozik, és munkája által megélhetést biztosít magának és másoknak. Küldetéséhez az is hozzátartozik, hogy megvédje azokat, akiket Isten rábízott.

Manapság egyre kevesebb olyan férfi van, aki Isten akaratát szerint él, és betölti küldetését. Az a társadalom, amelyben a férfiak a helyükön vannak, virágozni és fejlődni fog.

központjában történt. „Megtanították Mózes az egyiptomiak minden bölcsességére, és kiváló volt mind szavaiban, mind tetteiben” (ApCsel 7,22).

A második negyven év a jellemformálódás időszaka volt. Mózes hűséges volt a kis dolgokban is, amikor apósa juhait őrizte. Kész volt engedelmeskedni Isten hívásának akkor is, ha ezért le kellett mondania nyugodt és biztonságos életéről.

A harmadik negyven év a szolgálat időszaka volt. Mózes megtanulta megosztani a feladatokat másokkal, és kész volt lemondani személyes érdekeiről vállalva az Isten népével való szenvedést. A abban is példaképpé vált, hogy maga után nevelt egy fiatait, Józsuét, aki Mózes lelkületével folytatta a szolgálatot. Minden férfi, kisebb vagy nagyobb mértékben, vezető kell, hogy legyen. Jézus erre a tökéletes példakép!

3. A bűnbeesett férfi

„Egyedül ellened vétkeztem, azt tettem, amit rossznak látsz.” – vallja Dávid az 51. zsoltárban.

A „vétkezés” igéje a héber „chata” szóból származik, amelynek jelentése:

tíz közül: „Ne paráználkodj!”, „Ne ölj!”, valamint „Ne kívánd felebarátod feleiségét!”. Isten Nátán prófétán keresztül figyelmeztette Dávidot. Dávid hallgatott az intésre és megtért. Ebben az időszakban született az 51. zsoltár is.

Mit jelent a megtérés? „Térjetelek hát meg, hagyjátok el vétkeiteket, és akkor nem fogtok elbukni bűneitek miatt!” (Ez 18,30b). A héber „shuwb” (térjetelek meg) szó visszatérést, visszafordulást fejez ki. Az Újszövetségben is találunk felhívást a megtérésre: „Térjetelek meg, mert elközelített a mennyek országa!” (Mt 4,17). A görög „metanoia” jelentése: a gondolkodás megváltoztatása.

A megtérés feltétele az alázat, a bűn megvallása, meggyűlölése és elhagyása. A megtérés következménye, hogy a bűnös ember új életet nyer. Az őszinte megtérést és helyreállást ünnepelni kell! A hívó ember felelőssége, hogy a bűnösnek hirdesse az evangéliumot!

4. A szolgáló férfi

A hívó, szolgáló férfi élete hasonlít a harcmezőn lévő katonához. Pál apostol, aki példakép a szolgálatban, nem véletlenül fogalmazott így élete végéhez közeledve: „Ama nemes harcot megharcoltam...” (2Tím 4,7a).

A szolgáló férfi számára a legnagyobb veszély az, ha alkalmatlanná válik a szolgálatra. Ez olyan, mintha az ellenfél már a mérkőzés kezdete előtt megnyerné a meccset.

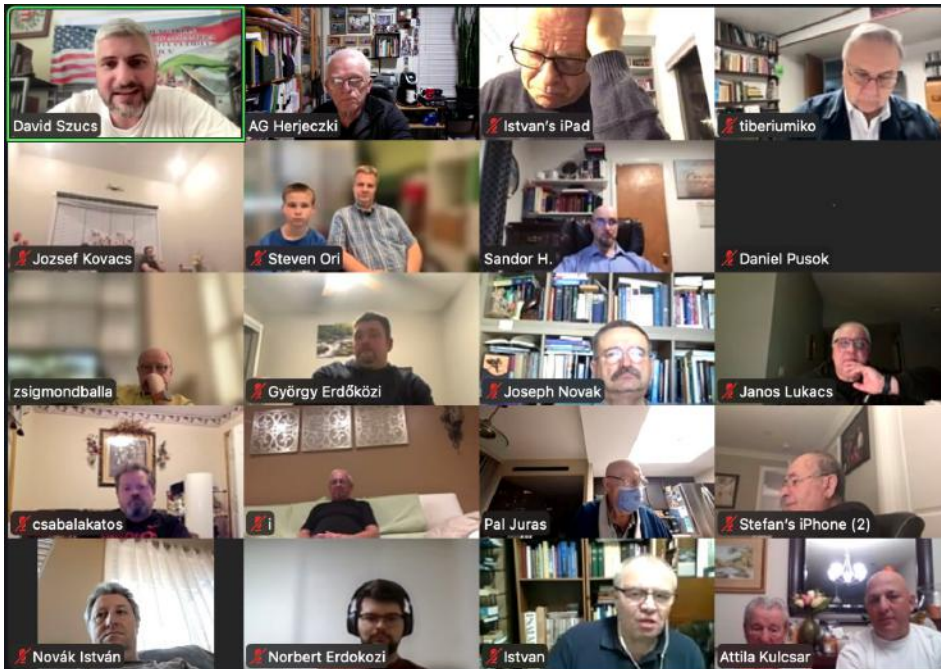
Ha nem sikerül már az elején kiiktatni a szolgáló férfit, akkor a sátán mindent megtesz azért, hogy a harc során végzetes csapást mérjen rá. Sokszor egy meggondolatlan döntés vagy egy gyenge pillanat véget vethet több évtizednyi hűséges szolgálatnak. Bár van kegyelem és helyreállítás, ez nem mindig jelenti a korábbi szolgálatba való visszaállást, és egyik esetben sem történik azonnal.

Pál apostol egyszerre inti és bátorítja a korinthusi gyülekezetet: „Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek! Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!” (1Kor 16,13–14). Pál itt négy fontos dologra hívja fel a figyelmet, amelyek mind katonai jellegűek: vigyázni (örködni, ébernek lenni), megállni a hitben (megőrizni a stratégiai helyzetet), férfinak lenni (bátorság), valamint erősnek lenni (Istenre támaszkodni, mint erőforrásra).

Ami megkülönbözteti az egyszerű katonát a hívó, szolgáló férfitől, az az, hogy mindent szeretetben tesz. Szeretet nélkül a legnagyobb hőstett is hiábavaló.

Szűcs Dávid

Rövidített változat. Az eredeti a Férfi-szövetség zoomos alkalmain hangzott el, valamint a táborban, vasárnap este.

2. A vezető férfi

Mózes az Ószövetség egyik legkiválóbb vezetője volt. Életéről nemcsak a Biblia első könyvei számolnak be, hanem az Újszövetség is. Az egyik legszébb, Mózes életéről szóló összefoglaló István vértanú ajkairól hangzott el.

Mózes élete három negyvenéves időszakra osztható. Az első negyven év a tanulás időszaka volt. Már a születése is különleges, hiszen Isten megmentette őt a fáraó gyilkos rendeletétől. Neveltetése korának egyik legkiválóbb tudományos

célt téveszteni. Az Újszövetségben is megjelenik ez a gondolat, ahol a görög „hamartia” (bűn) szintén céltévesztést jelent. Minden ember vétkezett, és minden bűn elválaszt Istentől. Bár a hívó ember is követ el bűnöket, mégis más-ként viszonyul a bűnhöz: nem gyönyörködik benne, hanem Isten tetszése szerint akar élni.

Dávid király bűne házasságtörés, hatalommal való visszaélés, manipuláció és gyilkosság megszervezése volt. Legálább három parancsot látogatott át a

KORNYA-DÍJAT KAPOTT BÁNDI SÁNDOR LELEKIPÁSZTOR

A Magyar Baptista Világszövetsége 2026-ban Bándi Sándor nyugalmazott lelképásztornak ítélte oda a Kornya Mihály-díjat több évtizedes, nagyhatású szolgálatának elismeréseképpen.

A 2010-ben alapított Kornya-díjat a MABAVISZ két-három évente adja olyan személynek, aki kiemelkedő szolgálatot végzett és jó példával járt elől közösségünk életében. Az eddigi Kornya-díjasok: *id. Veress Ernő, Kulcsár Sándor, dr. Eric Barrett és Rosemary, Füredi Kamilla, id. Kovács Géza, Both József, Révész Árpád és dr. Herjeczki Géza.*

Az ünnepi istentiszteletre június 28-án került sor, az egrespataki magyar baptista imaházban, ahol *dr. Borzási Pál*, a MABAVISZ elnöke adta át a díjat Bándi Sándor testvérnek. Sok felől érkeztek testvérek, akik jelenlétükkel is kifejezték szeretetüket az Úr iránt és kedves szolgálja iránt.

Az imaórán *Nagy Emánuel és Elekes József* lp. a 2Kor 4:10 alapján buzdította a gyülekezetet, hogy Krisztus halála és élete legyen látható mindannyiunk életében. Ezután *Nagy Ferencz*, helyi lp. köszöntötte a jelenlevőket a Jn 12:23-26 igeversekkel, rámutatva, hogy Jézus Krisztus megdicsőítése nem a mennyben, hanem már a földön, a szenvedések órájában elkezdődött. Az Atya az, aki megbecsüli szolgálait. Az ígét *dr. Borzási Pál* lp. hirdette a János harmadik levele alapján. Az

igében három bizonyágtétel hangzott el: Gájuuszról, Diotrefeszről és Demeterről. Milyen jó az, amikor jó bizonyágot tehetünk egymás szolgálatáról! Nyilván nem az a célunk, hogy mindenki jókat mondjon rólunk, de óvakodnunk kell attól is, hogy az emberek előtt rossz bizonyás legyünk.

Ezt követően Borzási testvér a díj átadása előtt felolvasta *Bándi Sándor lelképásztor laudációját*, amit *Kiss Lehel*, kommunikációs alelnök állított össze. „Imádkozva megyek fel a szószékre, nem csak a padban imádkozom, hanem ahogy lépek fel a lépcsőkön... Félve megyek fel, mert ej, de sokszor botorkálok! Az Úr nagy dolgokat végezne, én pedig megéltatom bölcselkedésemmel meg emberi elgondolásaimmal.” Bándi Sándor lelki-

pásztor testvér vallotta ezt, amikor életéről és szolgálatáról beszélt egy fiatalokból álló csoport előtt. Testvérünk összetöretetéről és mély elkötelezettségről tanúsító lelkisége mindmáig sok-sok hívőre volt maradandó hatással. Isten hívta el őt örökkévaló kincsek gyűjtésére, országának építésére, az evangélium szolgálatára. Megadta neki az ehhez szükséges karizmákat is, valamint azt a lelki szenvedélyességet, amely a Szentlélek ereje által mind személyes bizonyágtételt, mind pedig nyilvános igehirdetését haté-

kony eszközé tette a lélekmentésben. A harminc év lelképásztori szolgálata alatt 7 évet szolgált a szilágymóni körzetben, 9 évet Margittán, majd nyugdíjba vonulásáig 14 évet szolgált Egrespatakon, Szilágycsehben és Erkedén. Az evangélista ajándékával megáldva bizonyágtételre, lélekmentésre és az Urért lángoló életre buzdította a gyülekezetek tagjait. Eszköz volt az Úr kezében szellemi megköötöttségben élők, kemény szívű és agresszív emberek szabadulásában. A Lélek vezette őt abban, hogy különböző helyzetekben mit szóljon és tegyen. Igéihirdetései megrendítő erejűek voltak. Hatásos történetekkel, saját életéből vett drámai életpaszlatokkal illusztrálta az ige igazságait. Többnyire gyalog járta be a körzetet, nem egyszer veszélyes vadállatokkal találkozva. A kommunista rendszer bukásáig állandó megfigyelés alatt állt – a hatóságok folyamatosan zaklatták, megpróbálták megfélemlíteni, munkáját ellehetetleníteni. Lelképásztori szolgálata alatt több mandátuma is volt, mint szövetségi tanácsag.

A lelki munkában nagy segítséget nyújtott felesége, Erzsébet, aki 54 év házasság alatt, mindig lelkesen és állhatatosan szolgált férje mellett. Sajnos a betegségek családjukat sem kímélték, de Istenre és egymásra támaszkodva mindmáig kéz a kézben küzdenek.

A díj átadása után Bándi Sándor testvér és felesége alázatos szívvel az Úrnak adott hálát, hogy eszközök lehettek az Ő szolgálatában.

A köszöntések során igei gondolatok és régi, áldott emlékek voltak felidézve. Köszöntést adtak át: *Iván Imre, Nagy Ernő, Borzási Anna, Módi Miklós, Elekes József, Józsa-Gyulai Dorottya, Nagy Erika és Obed, Jámbor Tibor és Enikő, Gál Bálint, Nagy Anna, Bálint Károly és Varga Árpád.*

Az ünnepi istentiszteletet szeretetteljes légkör járta át, tapasztalható volt a Szentlélek jelenléte. Az a vágyunk és imádságunk, hogy a Szentlélek gerjessze szívünket, hogy szenvedélyesen szolgáljunk az Úrnak, amíg visszajön!

Nagy Ferencz lp., Egrespatak

Valaki megkérdezte *Bándi Sándor* testvértől, hogy mit helyezne a fiatal lelképásztorok szívére? Így válaszolt:

„Hangosan belekiáltanám, ha tudnám, mindegyiknek a szívébe, hogy a gyülekezetet ne hagyják! Nem szabad a gyülekezetet lekicsinyelni, mert az Krisztus teste, és azt nem lehet akárhogy kezelni! A gyülekezetre a szószék magasából is csak felfelé szabad nézni!”

NE FÉLJ, TE KICSINY NYÁJ! - Lukács 12:32

10 évvel ezelőtt, 2016. július 19-én hívta haza, szólította el a Sierra Leone-i missziómezőről Füredi Kamilla misszionáriust. Szeretettel gondolunk rá. Ez a fénykép a Ráma táborban készült 20 évvel ezelőtt. Akkor indult újra a Sierra Leone-i missziómezőbe.

Ez az írása lapunk 1993. augusztusi számában jelent meg.

Sokszor megkérdezték már, hogy szoktam-e félni Afrikában. Bizony szoktam, de nem csak Afrikában, másutt is. Emberi életünk egyik legnagyobb kísértése a félelem, és ha jól megvizsgáljuk magunkat, meglepődve jövünk rá, hány döntésünknek, s cselekedetünknek a mozgató rugója.

Van, amikor megnevezhető, valós okunk van rá, de sokszor nehéz lenne megfogalmaznunk, mitől is félünk. Az is előfordul, hogy a bátorság álarcá alá rejtőzünk, de a viselkedésünk elárulja, hogy tulajdonképpen nagyon is gyávák vagyunk, féltjük önmagunkat.

A félelem olyan dolgokra készíthet minket, amelyek nemcsak feleslegesek, hanem károsak önmagunkra, környezetünkre, és megakadályoznak a jobb, nemesebb célkitűzések megvalósításában.

A félelem leküzdésére kevés lenne egymást biztatgatnunk, hogy ne félj! Ugyan mennyi bátorságot tudna önteni társába az, akinek szintén vacog a foga?

Isten Igéje azonban ebben is jó segítség. A Bibliában az egyik leggyakrabban olvasható kifejezés: **"Ne félj!"** Jó olvasni, hallani, hiszen aki mondja Teremtő Atyánk nekünk; erős, hatalmas, meg tud védeni és szeret minket. Az Ige legtöbbször azt is megmondja, miért ne féljünk, sőt a félelem különböző okaira külön kínál gyógyszert.

Félelmeink egyik oka lehet a **kicsiny nyáj komplexus**. A kicsiny nyájhoz tartozni, kisebbségben lenni, önmagunkat kicsinynek, gyengének érezni már maga is elég ok a félelemre. Az emberek általában szeretnek a többséggel tartani. Keresik az erőseket, a befolyásosakat, a hatalmasok társaságát. Mellettük, közöttük biztonságban érzik magukat, legalább is addig, amíg nem csalódnak.

Isten népe viszont mindig kicsiny nyájnak számított, de tagjai valóságban annak a nagy országnak a polgárai, amely Jézus példaimájában a hatalommal és a dicsóséggel együtt van megemlítve.

Nem kell annak a kicsiny nyáj komplexusban szenvedni, aki az ő országához tartozik, még akkor sem, ha a legkisebb baptista gyülekezetnek a tagja. De tudni kell, hogyan élünk állampolgári kiváltságainkkal, melyek természetesen mind kegyelemből a miénk. Gondoltál-e már arra, milyen nagy kiváltság, hogy reggel, amikor kinyitod a szemed, megszólíthatod az örökkévaló Istent és áldását, segítségét kérheted egész napodra? Vannak, akik csak kötelességerzetből imádkoznak, mintha az imádsággal ők tennének szívességet Istennek, pedig valójában Istennek hihetetlen nagy jósága, szeretete, irántunk való szívessége nyilvánul meg abban, hogy odafigyel ránk. Csodálatos kiváltságunk az imádság.

Egy másik nagy kiváltságunk, hogy **nem kell aggódalmaskodnunk**, mert Ő megígérte, hogy gondot visel ránk. A 37. zsoltár 25. verse írja: *"Gyermek voltam, még is vénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, a magzatja meg kenyérkéregetővé."* Ez persze nem jelenti azt, hogy tétlenkedéssel, naplopással töltsük az időnket, gondolván, hogy Isten úgyis gondot visel ránk; de megőriz attól, hogy anyagi szükségstől való félelmünkben ne legyen időnk lelkiekre, Istennel és testvéreinkkel való áldott közösségre a gyülekezetben.

Nehéz lenne felsorolni összes kiváltságainkat, csak még egyet szeretnék megemlíteni. Gondoltál-e már arra, milyen nagy kiváltságunk, hogy **részesülhetünk a szentek közösségében**? Ha a gyülekezet, amelybe jársz kicsiny is, gondoltál-e arra, hány millió testvérrel él ezen a világon? Isten szeretete összeköt velük, és nemcsak azokkal, akik ma élnek, hanem azokkal is, akik már elmentek előre, és a megszámlálhatatlan mennyei seregek sokaságával. **A kicsiny nyáj országa összehasonlíthatatlanul nagyobb, mint akármelyik legnagyobb földi állam.**

Persze ezt a szellemi közösséget és a többi kiváltságot csak az tudja érezni, csak az tudja értékelni, aki nemcsak névlegesen tagja egy gyülekezetnek, hanem valóságosan is a nyájhoz tartozik, amely amint láttuk, **csak látszólagosan kicsiny, a valóságban azonban hatalmas.**

Te is örököse lehetsz a fenti Igében említett országnak, ha elfogadod Jézus Krisztust személyes Megváltódnak.

Megtörtént ez már az életedben?

Füredi Kamilla

JÖVÖK HAZA!

Jómódú gazda volt az én apám, Műveltük földjét én és a bátyám. De engem zaklatott a csábító gondolat: *"Ki másutt vet, barátom, biztos, hogy mást arat!"*

Egy szép napon fogtam a cókómómat, Szóltam az apámnak: adja ki jussomat! Hívtak a nagyváros villogó lámpái, Most végre betelnek álmaim vágyai! Lábam vitt rögvést a legspécibb

negyedbe, Kvártélyom: egy toronyház lezser padlástere.

Igen ám, csak a liftben nem volt kiírva: *"Ami felmegy, annak egyszer le is kell szállnia!"*

Jövök, jövök már haza!

Érdemtelen - mi tagadás!

Jövök - még ha jókora is a huppanás!

Mulatni nem nehéz - míg tömött a tárcád,

S ha füttyölsz rá, hogyan élsz, lesz bőven cimborád!

Ideig-óraig tartott a dárídó -

Zsebemben semmi, csak egy

kettétört golyó!

Munkát találni? komoly művészet!

S ha még nem láttál polcot, üreset!

Disznópásztornak szegődtem végül be, Ott csepegett egy kis ész a fejembe.

Jövök, jövök már haza!

Érdemtelen - mi tagadás!

Jövök - még ha jókora is a huppanás!

A csalfa nagyvárosnak hátat fordítottam,

S hazafelé, apám földjére vettem utam.

Talán felfogadja elkanászult fiát,

Ad nekem kenyeret, s valami bérmunkát.

Jövök, jövök már haza!

Érdemtelen - mi tagadás!

Jövök - még ha jókora is a huppanás!

Látóhatár alján embert vettem észre,

Feltartott kezével az utat kémlelte.

Egyszer csak futni kezd, két karja kitérve,

S mielőtt eszméltem, borult a nyakamba.

Jövök, jövök már haza!

Érdemtelen - mi tagadás!

Jövök - még ha jókora is a huppanás!

Jézustól ered e megrázó történet -

A tékozló helyére beírhatod neved!

Isten engem, téged is visszavár -

Csak higgy, fordulj meg, gyere már, gyere már!!

Jössz-e, jössz-e már haza?

Érdemtelen - mi tagadás!

De most már tudod, milyen lesz a fogadtatás!

Gus Eyre "Coming Home"
(ford. Anikó Williams)

A SZERETETRŐL

„Szeretet” – hány ezer évig lett ez a szó használhatatlanná? Hány ezer évig kell mosni, tisztítani, amíg ki lehet gyűlölni belőle mind azt a mocskot, amit két-ezer év alatt beleraktak?

Első látásra ez a legkönnyebb téma

Hát próbálkozzunk meg azzal a koszmóval, hátha kikerül alóla az arany is! Mert ebben a dologban az egyházak sem vételek. Pedig a szeretetről lehetne a legtömörebben szólni vagy írni: szeress! Pont. Ami ezen túl van a szeretettel kapcsolatban is, - az a gonosztól van (Mt 5:37, 12:33-37). Pedig valamikor mennyit sügtak-bügtak róla az érzelmes slágerek, és fecsegték róla a templomokban és imaházakban az igehirdetők. De a legnagyobb kiváltság mégiscsak az, ha szeretsz, és ha viszont szeretnek.

Pedig ez minden földre született ember számára a legtermészetesebb kellene, hogy legyen. Bukottak, de szerethetők vagyunk. Mindkettő egyszerre igaz. Legtöbbször a szeretetlenségünk a bukásunknak az oka. De a bukásainkból is a szeretet emel ki. A szeretet gyorsabban ott van a bukottak mellett, mint a pszichológusok, és többet ér, mint bármi más. Egy kinyújtott kéz többet mond, mint egy hosszú prédikáció.

Valójában azonban a legnehezebb *jól szeretni*. Bár a legnagyobb titok, a legnagyobb csoda, és mindenek fölött a legboldogabb a szeretet, de megélni nem mindig könnyű. Elmondani pedig róla valamit úgy, hogy az ne legyen érzélgősen üres, a legkomolyabb tudomány és a legnemesebb művészet egyszerre.

Nem véletlen, hogy a világirodalom legszebb alkotásai általában elmesélnék róla egy történetet. Bemutatnak szeretetlenséggel, önzéssel, gyűlölettel, hiúsággal teli alattomos szereplőket. A gonosz miatt görcsbe rándul a gyomrunk, ökölbe szorul a kezünk. És bemutatják a jókat, a megértőket, az áldozatosakat, a megbocsátókat, az irgalmasokat is. Miközben azonosulunk a jó emberekkel, aggódunk is értük, mert ők a gyengébbek. És csak azért, mert gyengébbek. Tőlük megmelegsik a szívünk, és sokmindent megtudunk a szeretetről egy jól megírt történetből. Vagy az ellenkező erőről, a gyűlöletről is. Tele van velük a Biblia. Az Ószövetségi Szentírásban Dávid és Jónatán barátsága, vagy Saul gyűlölködése. Az evangéliumokban az Úr Jézus és vele szemben a farizeusok. Jézus azonban szerette a tanítványokat, szerette őket mindvégig (Jn 13:1). És a tanítványok viszont szerették Jézust (Jn 16:29-30).

Pál apostol megpróbálkozott a **szeretet definíciójával az 1Kor 13-ban**. Tu-

lajdonképpen **mi is az a szeretett, ha már az a legfontosabb** (Kol 3:14)? Igaz, ő nem csak beszélt róla, hanem őszinte szeretettel szerette azokat az embereket, akiknek a gondozását Isten rá bízta. És az apostol is szerették a gyülekezetek tagjai (Gal 4:13-14). Ők többnyire az általa alapított gyülekezetekben ismerték meg az Úr Jézus Krisztust is (Gal 4:19-20). De amikor a szeretetről „szakmailag” akart írni, az apostol is kereste a szavakat, és igencsak tömörre sikeredett az, amit leírt. Szinte csak tömönatok. *A szeretet: türelmes, jóságos, nem irigykedik, nem kérkedik, nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent remél, és főleg soha el nem múlik.* De nézzük csak meg ezt egy kissé közelebből! Az 1Kor 13 tartalmaz hét összehasonlítást, nyolc tagadást és hat pozitív állítást.

7 összehasonlítás: szó / prófétai szó / titok / bölcsesség / hit / adakozás / mártíromság

8 negáció: nem irigy / nem kérkedik / nem fuvalkodik fel / nem viselkedik bántóan / nem keresi a maga hasznát / nem gerjed haragra / nem rója fel a rosszat / nem örül a hamisságnak

6 pozitívum: türelmes / jóságos / együtt örül az igazsággal / mindent elfedez / mindent hisz / mindent remél /

Korántsem azt mondja ezzel az apostol, hogy a *prófétálás* haszontalan. Bár adna az Isten ma prófétákat az egyháznak! Ha próféták nincsenek, beleposhad a világ, de az egyház is a maga megrögzött szokásaiba és sokféle haszontalan próbálkozásába. Fiaink pedig megutálnak hamiskodásaink miatt. Mert nincs aki prófétai szót mondjon, ami megsebez ugyan, de be is kötöz. Ha nem sebez meg már a prófétai szó, akkor az nem is prófétai szó. De akkor nem is tisztulunk meg. Ha nem tisztulunk meg, akkor lassan minden fertőzötté válik körülöttünk, sőt bennünk magunkban is. Ha ez általánossá válik, minden szétmállik. Nem tudom, hogy ezt mért kellene felvilágosult humanizmusnak nevezni?

És ugyan mi baj lehetne az *adakozásunkkal*, vagy a *mártíromságig menő áldozatvállalásunkkal*, valamint a *hűségünkkel*? Amikor mindezekből akkora a hiány, hogy alig tudjuk felmérni! És jaj: hol van az a *bölcsességünk*? Amikor abból csak egy kicsi kellene, és - ahogy a rómaiak mondták, - elkörmányozná a világot! Ezek mind értéket képviselnek. Csupán az a baj velük, ha hiányzik belőlük a szeretet. De mért hiányzik? Mért kellene különválasztani azt, ami Isten szándékában összetartozik? Például az irgalmasságot és a rendet. Az igazságosságot és a megértést. A törvényt és a szeretet.

De hogy lehet a szeretetet bármilyen igaz és szép szavakból összerakni? Ha

csontot, izmot és bőrt rakunk össze az anatómia szabályai szerint, abból még nem lesz ember. Még ha tökéletes lenne is, de hol van benne a lélek? És ha még ezékieli módon az is előjönne, akkor se lenne az illető se az édesanyánk, se a gyerekünk, csak egy ismeretlen. A szeretet se pusztá szó, hanem annál sokkal több: például a szerelmem. A szótlanság is kifejezi. A sok beszéd csak a hiányáról árulkodik.

A kígyó az Édenben a gyümölcs leszakítása mellett bizonyára a szeretetlenséget is sugallta az első emberpárnak:

- „Akartok-e sokkal boldogabbak lenni, mint amilyenek az Isten teremtett? Akkor ne szeressétek egymást olyan nagyon. Szeressétek csupán magatokat! És veszekedjétek gyakran. Ne sokat törődjétek egymás gondolatával, de a fájalmával se. Ne szeressétek Istent se, és ne is hallgassatok rá. Csak menjétek a saját fejétek után!”

Nem ez az a bizonyos csábos gyümölcs, amit ősszüleink leszakítottak? Aztán létrejött egy szomorú világ. Az igaz, hogy a szabadságunk lényegi eleme: a választás lehetősége. De a választással egyben az is mindig eldől, hogy továbbra is szabadok maradjunk-e, vagy sem? Márpedig Isten szabadnak teremtette az embert: szeretetből. És persze a szeretetre is. Az elfogadottság - mint Istentől kapott létezési állapot - alapvetően meghatározta az ember sorsát. Ezért volt a *Tízparancsolat* sokáig az emberiség felbecsülhetetlen értékű kultúr- és vallástörténeti kincse. Mert rendkívül pontosan kiolvassa az emberi lélek mélyéből az élet törvényeit, amelyeket Isten helyezett oda. Hogy szeretettel elfogadjanak, és persze én is elfogadjam a másikat.

A zsidó-keresztény etika ebből a célból olyan megoldásokat kínál, amelyeket nem kell szégyellni később sem. **Az embernek elemi igénye, hogy magával az igazsággal és a szeretettel harmonikus kapcsolatba kerüljön, mert ekkor van a helyén.** Az igazság és szeretet ugyanis elválaszthatatlanok. Megléte vagy hiánya az élet minden területére hatással van. Mégpedig egészen a fogantatástól kezdve. A gyermek ugyanis nem „ipari termék”, hanem Isten teremtő szándékának virágba borulása. A régiek még úgy tudták, hogy *az Úr ajándéka a gyermek* (Zsolt 127:3). A gyermekek számára pedig a szülők. Csodálatos dolog szeretettel életet adni, becsülettel és türelemmel felnevelni, majd imádságos szeretettel gyermekeinket útjukra bocsátani. A gyermekeknek a szüleik lelkébe látása nagyon pontos. Annak pozitív hatásai és az okozott sérülések benne maradnak. Ezért jól nevelni csak boldog, kiegyensúlyozott emberek képesek. Persze az Isten törvénye alapján.

(folytatjuk)

Hegyi András

EMLÉKMORZSÁK

Seres Sámuellel kapcsolatosan

Seres Sámuel életének végét szomorú magányban töltötte

Hitéletünkben véletlen nincs, de van csoda. Ilyen esemény volt *Kornya Mihály* és *Seres Sámuel* találkozása, ami a Szentlélek szervezése által történt. Kornya Szadán, utcai beszélgetésben érdeklődött az új hitben járók iránt, és Seres Sámuel otthonába irányították. Így indult Seres Sámuel elhívása a lelki munkába.

Seres testvér munkaterülete *Közép-magyarország* lett, egészen *Bácskái*ig. Seres testvér Kornyához hasonlóan azok között a emberek között tevékenykedett, akik a társadalmi és vallási életben a perifériára szorultak. A *kiskunhalasi gyülekezet*, amelyet Seres tv. alapított 1892-ben, már 35 tagot és hozzájuk tartozó családtagokat számlált. A kiskőrösi és soltvadkerti gyülekezet megalapítása is nevéhez kötődik.

Soltvadkert lakossága ebben az időben jelentős mértékben német anyanyelvű volt. A bemerítésre *Mayer Henriket* hívták. Anyai nagyapám *Hirsch Henrik* mesélte el száz éves korában (amikor unokabátyámmal, *dr. Viczián Jánossal* meglátogattuk) - bemerítése történetét, és szó szerint idézte a németül elhangzó igéket: "A nép, amely sötétségben jár, lát nagy világosságot." Ézsaiás 9:2.

A lélekmentés beindulásakor a sátáni ellenszél szintén megjelenik. A népegyházak nem nézték jó lelkűen az új hit térnyerését, különösen a falu bírójá, akinek a leánya is bemerítkezett, minden tiltás ellenére. A csendőrség is a falu bírójának hatáskörébe tartozott. Elérkezett a tragikus leszámolás ideje. Amikor Seres testvér gyalogosan érkezett, a falu szélén két csendőr várta, leteperték és a finomra porított erős paprikát a szemébe szórták és bele is dörzsölték, majd kiutasították a településről. Seres testvér szeme súlyosan károsodott (retina leválás?). Látását elvesztette. Ez a tragédia nem törte meg sem őt, sem a környező gyülekezeteket és még nagyobb lett az érdeklődés a nép körében.

Két személyes emléket szeretnék megosztani Seres Sámuel testvérről kapcsolatban. Az egyik *Horváth Márton* presbiter testvér részéről hangzott el (a múlt század hatvanas éveiben az egyházunk nagytanácsának tagja). Horváth testvér azonos nevű nagyapja volt a *kiskőrösi aggmenház* első gondnoka (igazgatója). A menházat anyagi javakkal, terméssel, élelmiszerekkel döntő mértékben a kiskő-

rösi gyülekezet látta el. Az őszi termés betakarítása idején a gondnok az otthon lovaskocsijával járta a tanyákat, és vette át a gazdák ajándékát a menház javára. Egy ilyen átvéő körúton, amint ott ült a kocsin az unoka is, nagyapja figyelmeztette: mindjárt megállunk egy bácsi mellett (aki az árokparton lovat legeltet, kötélen tartva a jászágót), nagyot köszönjél majd neki, mert nagy ember. Megálltak és elbeszélgettek Seres testvérről. Az unoka jól emlékezett a nagyapa szavaira is; amikor tovább haladtak, ezt mondta: nem tudom, hogy a ló vezeti a Seres testvért, vagy a vak ember vezeti a lovat...

A másik személyes megemlékezést *Barkóczi Pál* lelkipásztortól hallottam. Pál bácsi és a békéscsabai *Kovács Mihály* anyanyelvi szinten prédikáltak szlovákul... Barkóczi Pál kiskőrösi gazdálkodó családba született (később a teológiát elvégezte). Szüleivel meg a tanyákról érkezőkkel a szószékkel szembeni nagy karzat alatt foglalt helyet. Elmondta, hogy az utolsó padban felfigyelt egy idős testvérről, akinek állandóan folyt a szeme, és zsebkendővel törölgette, amit állandóan a kezében tartott. Edesapjától tudta meg, hogy a folyós szemű bácsi a Seres Sámuel.

A *kiskőrösi gyülekezetben* az első megtérők között sok volt a "nagygazda testvér". Ma is megdöbbentő látvány a kiskőrösi baptista katedrális, amit vagyunkból, közadakozással hoztak létre. Egy ilyen kiemelkedő nagygazda - *Lucza Pál* - fogadta be a rokkant evangélistát és családját egyik béres tanyájába. A családtagok a tanyavilágban napszámos munkával keresték meg a mindennapi kenyeret. Seres Sámuel testvér Kiskőrösön fejezte be földi életét. Az akkori falu határán húzódó baptista temetőben volt elhantolva. A baptista temetőt azért kellett létrehozni, mert az első baptista halottat nem engedték az evangélikus temetőbe eltemetni. Azonnali intézkedésre volt szükség. Az egyik nagygazda testvér felajánlotta a falu határán lévő szántóföldjének jelentős részét temetőnek. Ez a temető több mint negyven évig fogadta az első és második generációs hittestvéreink földi maradványait.

Hozzá tartozóim is itt várják az Úr Jézus Krisztus visszajövetelét. Időközben a halottak és az egyházak is megbékéltek egymással. Nagy megbecsülés illeti *Opauzski György* testvért, hogy sikerült létrehozni egy szeretetházi parcellát az otthonban elhunytak részére, akik hozzátartozó, rokon, családtag nélkül távoztak a földi létből. Közöttük kapott helyet Seres Sámuel testvér, akinek földi hamvait ide helyezték, újra temetéssel.

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Püsök Dániel* (Amerika)
Alelnökök: *dr. Borzási Pál* (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtítká: *Rajna Otto* (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetség*be hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegeye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvéreikért és az egyház vezetőikért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvéreikért és a szövetség vezetőikért, *dr. Borzási Pál* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvéreikért és a szövetség vezetőikért, *Püsök Dániel* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvéreikért és a szövetség vezetőikért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvéreikért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvéreikért és a szövetség vezetőikért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvéreikért és a szövetség vezetőikért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Még valamiről szólni kell. Seres testvér családja nyomtalanul eltűnt, nincs emlékezés róluk. Fájdalmas hangú cikkben emlékezett a korabeli *Békehírnökben* *Csopják Attila* testér a Seres testvérről szembeni mulasztásainkra, utalva Seres testvér elhagyatottságára.

"Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok, örökkön-örökké." (Dániel 12:3)

Dr. Fazekas László

Az „*Igéje szól, Igéje hív*” című éneket dr. Páth Géza (1923–2012), magyar baptista lelkipásztor, teológus, professzor és egyházzeneész írta és szerezte. Páth testvér egész életében példamutató módon kapcsolta össze a lelkipásztori szolgálata a tudományos munkával és a gyülekezeti éneklés iránti mély elkötelezettséggel, maradandó örökséget hagyva a magyar baptista ének kultúrában.

Dr. Páth Géza 1945-ben végezte lelkipásztori tanulmányait a *Magyarországi Baptista Teológiai Szeminárium*ban. Ezt követően a *Pázmány Péter Tudományegyetem*en szerzett tanári oklevelet (1950), majd doktori fokozatot (1959), ahol görög, latin és művészettörténet szakon tanult. Egyetemi évei alatt hegedű-, orgona- és zeneszerzés-tanulmányokat is folytatott.

1951-től *Rákospalotán* (Budapest) szolgált, előbb lelkipásztor gyakornokként, majd lelkipásztorként. Emellett a teológián tanított, később pedig a *Baptista Teológiai Akadémia* dékánjaként szolgált, ahol lelkipásztorok és keresztyén vezetők nemzedékeinek képzésében vállalt meghatározó szerepet.

Kiemelkedő egyházzenei szolgálata során zenei és teológiai ajándékait a gyülekezeti- és a kóruséneklés gazdagítására fordította. Az évek során, a magyar baptista egyházzene egyik legjelentősebb alakjává vált, olyan énekeket alkotva, amelyek szilárdan a Szentírás igazságaira épülnek, és alapvető bibliai üzenetet közvetítenek.

Életművének elismeréseként a Magyarországi Baptista Egyház 2002-ben *Spurgeon-díjjal* tüntette ki. Emlékének megőrzésére a Baptista Teológiai Akadémia 2022-ben megalapította a *Páth Géza-díjat*, amelyet évente olyan hallgatóknak adományoznak, akik kiemelkedő tanulmányi eredménnyel és példamutató keresztyén jellemmel szolgálnak.

Az „*Igéje szól, Igéje hív*” című ének a Szentírást élő és ható Igeként mutatja be. Arra emlékezteti a hívőket, hogy Isten Szava lecsendesíti a nyugtalan szívet, megtanít Krisztus követésére, hűséges szolgálatra hív, és hálaadással tölti meg életünket. Minden versszaka arra buzdít, hogy nyissuk meg szívünket Isten szava előtt, bízzunk kegyelmében, és fogadjuk el áldott jelenlétét. Üzenete ma is arra tanít bennünket, hogy meghalljuk a Jó Pásztor hangját, és készséges szívvel engedelmeskedjünk neki. Ahogyan a Szentírás mondja: „*Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által.*” (Róma 10:17)

Hooly Sándor gyűjteményéből

Ott, Hol az Úr Van

Magyar szöveg: Novák J.

Énekeljünk! 49.

Chords: Dm, A, Dm, Bb, C, F

Ott, hol az Úr van teljes öröm, teljes öröm, teljes öröm.

Chords: Gm, Dm, Gdim, A7, Dm (1st time), Dm (Last time only), Fine

Karja oltalmában, háza tornácában teljes az ö - r ö - m ö m. - m ö m.

Chords: C, F, A, Dm, Gm

Nem szakít Tő - le semmi el, mindig itt mara - dok. Szívemnek békesség,

Chords: Dm, Gm, A7, Dm, D.S. al Fine

lelkemnek üdvösség, Menny, hol szabad va - gyok. Ott, ahol az Úr van

Igéje szól, Igéje hív,

*Igéje szól, Igéje hív,
Szívünkben kétséget csöndesít.
Kegyelme kész, áldása vár,
Tárd ki a szíved, ó, tárd ki már!*

*2. Igéje szól, igéje hív,
A jóra bennünket megtanít.
Kegyelme kész, áldása vár,
Tárd ki a szíved, ó, tárd ki már!*

*3. Igéje szól, igéje hív,
Nagy és szent munkára lelkesít.
Kegyelme kész, áldása vár,
Tárd ki a szíved, ó, tárd ki már!*

*4. Igéje szól, igéje hív,
Áldja hát ezért a száj, a szív!
Kegyelme kész, áldása vár,
Tárd ki a szíved, ó, tárd ki már!*

Páth Géza (BGyÉ 175. HH 298)